

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **M. D.**, bytem N.S., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě ze dne 25.4.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníkům se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 25.4.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jeho názoru zdravotní stav, který popsal, odpovídá invaliditě třetího stupně, byl proto chybně posouzen i v řízení o námitkách, protože se rapidně zhoršil; navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav a trval na znovu přiznání 3. stupně invalidity; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.4.2013 a vrácení věci žalované. (*K žalobě byla následně připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 18.4.2013 č.j. X žalovaná *rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.12.2012 č.j. X*, kterým byla žalobci od 23.8.2012 zvýšena výše invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 883/2004, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 11.10.2012 se již nejedná o invaliditu druhého stupně, ale jde o invaliditu třetího stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70% změnila následovně:

- I. Zamítla podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu.
- II. Žalobci nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.773,-Kč měsíčně.
- III. Žalobci od ledna 2012 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.870,-Kč měsíčně.
- IV. Žalobci od ledna 2013 náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5.963,-Kč měsíčně.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.4.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 19.3.2013 žalobce byl uznán invalidní, ale pouze pro invaliditu druhého stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu vyššího, než jaký odpovídá invalidnímu důchodu pro invaliditu druhého stupně.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.10.2012 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když již nejde o invaliditu druhého stupně, ale jde o invaliditu třetího stupně dnem 23.8.2012 a není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 70%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 1e) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 19.3.2013 (žalobce souhlasil s projednáním v jeho nepřítomnosti) vyplývá, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, ale nikoli pro invaliditu třetího stupně, ale pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% a tato ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; dále bylo uvedeno, že prvoinstanční posouzení invalidity (OSSZ) jako třetího stupně se pokládá za posudkově nadhodnocené.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 28.5.2013 uvedla mimo jiné, že navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 18.4.2013 a navrhuje soudu zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.4.2013 bylo žalobci doručeno dne 22.4.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní

schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.7.2013*, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie a neurologie. Komise v závěru posudku uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, neboť zdravotní postižení žalobce dle **kapitoly V., položka 4d) přílohy vyhlášky** komise hodnotila 60% a tuto výši dle § 3 a 4 citované vyhlášky nezměnila, neboť ostatní zdravotní postižení vzala komise v úvahu při stanovení míry funkčního postižení a také zdůraznila, že psychologické vyšetření z 18.2.2013, které OSSZ neměla k dispozici, objektivizuje aktuálně intelektové schopnosti žalobce celkově jako průměrné, je jen podezření na organické markanty, jde spíše o osobnostní sklon k depresivním rozladám a depresivnímu prožívání, v celém průběhu onemocnění nebyla nutná psychiatrická hospitalizace, což podporuje závěr posudku vypracovaného ČSSZ i posudku PK MPSV. Vyjádření psychiatra o snížení pracovního potenciálu o 80% v souběhu všech diagnostických nálezů je posudkově nadhodnoceno, neboť psychické postižení nelze hodnotit jako zvlášť těžkou organickou poruchu. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles zdravotní schopnosti je depresivní porucha funkčně na rozhraní středního až těžšího stupně. Žalobce je dle komise schopen práce fyzicky a psychicky nenáročné, nestresové, v denních směnách, s možností změny polohy v příznivých klimatických podmínkách; schopen i fyzicky nenáročných nekvalifikovaných dělnických profesí s možností snížení pracovní doby až o polovinu. Komise také uvedla, že v odvolání uváděné veškeré polymorfní potíže vzala v úvahu při hodnocení stupně funkčního postižení, neboť rozhodující psychiatrické postižení odpovídá funkčně hranici středního až těžšího postižení, proto volila s ohledem na ostatní zdravotní postižení funkčně těžší postižení, přičemž doložené nálezy neobjektivizují uváděné zhoršení zdravotního stavu a doložené psychiatrické nálezy a psychologické vyšetření neobjektivizují ani výrazné zvýšení intenzity psychofarmakologické léčby či těžké poruchy soustředění.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Sokolově dne 13.8.2013 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože je přesvědčen, že se u něho jedná o invaliditu třetího stupně, neboť mu zdravotní potíže neumožňují práci, proto se považuje za neschopného výkonu jakéhokoliv zaměstnání.

K žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 19.9.2013** a v závěru tohoto doplnění uvedla, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru a zdůraznila, že doložený nález kliniky pracovního lékařství, oproti nálezu ze dne 23.7.2012, který měla komise k dispozici, nepřinesl novum ve zdravotním postižení, ani jiný posudkový náhled. Udávané polymorfní subjektivní obtíže žalobcem i objektivní nález jsou prakticky shodné, subjektivní obtíže byly zohledněny v uváděné procentuální ztrátě. Komise také připomněla, že úkolem ošetřujícího lékaře psychiatra, je stanovit stupeň funkčního postižení, jeho úkolem není uvádět ve svém závěru procentuální ztrátu poklesu pracovní schopnosti. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobkyni i žalované.*)

U ústního jednání u zdejšího soudu dne 6.11.2013 žalobce setrval na podané žalobě, což uvedl i ve svém podání ze dne 18.10.2013, protože celý život pracoval a snažil se chodit do práce, ale nemůže za to, že teď má v kostech olovo a má ho tam mnohem víc než jsou nejvyšší povolené hodnoty, proto vůbec nechápe, když od začátku roku 2010 pro svůj velmi špatný pracovní stav nemůže chodit do práce už ani jako vrátný, že si nějaká doktorka tady v Plzni, která ho ani neviděla, protože mu napsala, že nemusí jezdit, napíše, že má jenom 60% a ne 70%, jak mu přiznali v Sokolově; protože už nemohl chodit do práce od začátku roku 2010, chtěl doplacení, protože z těch 5.500,-Kč měsíčně, někdy měl i jenom 3.500,- Kč (to bylo v době, kdy měl I. stupeň), se nedá ani vyžít, to není ani na uhlí; podle něho obyčejný člověk je u soudu za blbce, proto on to bude hnát třeba až k ministrovi, protože podle všech je invalidní ve III. stupni a nějaká nejchytřejší doktorka v Plzni to celé změní; dle něho MUDr. Beran napsal správně, že má mít 80%, protože to by odpovídalo jeho zdravotnímu stavu, tento lékař to ví nejlépe, co se týká jeho psychického stavu a podle něho hlavně to olovo má vliv na to, jak on vlastně dopadl po zdravotní stránce; nikdo z doktorů se ale tím olovem vůbec nezabývá. Dále žalobce předal soudu dopis psaný jeho sestrou obsahující žádost o vrácení jeho invalidního důchodu z II. na III. stupeň. Závěrem žalobce vyjádřil názor, že když nemůže chodit do práce, měl by mu být přiznán III. stupeň invalidity i kvůli užívání silných léků na bolest, což ho také omezuje. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na posudek PK MPSV a jeho doplnění, neboť žalobce neprokázal, že by byl invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro takové zvýšení nebyly v této věci shledány.

Žalobce se z důvodů uvedených v žalobě domáhá toho, aby byl uznán invalidním pro invaliditu třetího stupně, která je od 1.1.2010 upravena v citovaném § 39 zákona, jak byl uznán na OSSZ Sokolov od 23.8.2012. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by měl být nadále uznán pro invaliditu třetího stupně pro zjištěné zdravotní

potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání tohoto stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v požadovaném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv pro subjektivní přesvědčení pojištěnce o jeho stupni.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 18.4.2013*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). Přiznání invalidity a výše jejího stupně není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání či na finanční, sociální nebo rodinnou situaci žalobce. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou velmi striktně konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod v požadovaném stupni.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 17.7.2013 (a jeho doplnění ze dne 19.9.2013) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Se závěrem lékaře OSSZ, který vypracoval dne 11.10.2012 podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 7.12.2012 (uznání invalidity třetího stupně od 23.8.2012), není ve shodě ani lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, ani PK MPSV, kteří hodnotili zdravotní stav žalobce jako invaliditu druhého stupně, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 60% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí pouze pro invaliditu druhého stupně. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie a neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a také bylo zdůrazněno, že zdravotní stav ve vztahu k invaliditě jsou ze zákona určeni posuzovat posudkoví lékaři a PK MPSV, nikoli odborní lékaři popisující funkční postižení konkrétního pojištěnce. Žalobce tudíž neprokázal tvrzení, že jeho zdravotní stav odpovídá nadále invaliditě třetího stupně, neboť i dle posudku PK MPSV a jeho doplnění je nadále od 28.6.2011 invalidní pro invaliditu druhého stupně, vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení jeho invalidity na rozdíl od hodnocení OSSZ Sokolov.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky

pro ponechání invalidity třetího stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 7.12.2012. Neznamená totiž, že není-li plně vyhověno žádosti pojištěnce, tj. žalobce, že z tohoto důvodu je rozhodnutí žalované vadné či nezákonné; uznání invalidity je vázáno na výsledek funkčního postižení zdravotního stavu pojištěnce mající vliv na pracovní schopnost a nikoli na množství zdravotních potíží.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 6. listopadu 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně